

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 15-7-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 17-6-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 866/20-6-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. ... Διακήρυξης, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών φύλαξης των κτιριακών εγκαταστάσεων και του περιβάλλοντος χώρου του Νοσοκομείου για ένα (1) έτος, συνολικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και άνευ προαιρέσεων αξίας αξίας 1.778.000,00 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 19-5-2022 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ ... την 24-5-2022 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α .... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 1-7-2022 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ..., ποσού ευρώ 8.890.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, ασκείται εμπροθέσμως η από 17-6-2022 προσφυγή κατά της από 8-6-2022 τελούσας σε γνώση του προσφεύγοντος (εντός του κατ' άρ. 361 παρ. 1 περ. γ' Ν. 4412/2016 χρόνου παραγωγής τεκμηρίου γνώσης από την από 24-5-2022 δημοσίευση στο

ΚΗΜΔΗΣ) διακήρυξης, επικαλούμενου του προσφεύγοντος ενδιαφέρον συμμετοχής, πλην όμως, αδυναμία και δυσχέρεια συμμετοχής και σύνταξης προσφοράς, λόγω των προσβαλλόμενων όρων, παρανόμων προβλέψεων της διακήρυξης και ασαφειών, το έννομο δε συμφέρον του επί των επιμέρους αιτιάσεων της προσφυγής του, θα κριθεί στο πλαίσιο επιμέρους εξέτασης των λόγων της προσφυγής. Άρα, η προσφυγή πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω, κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον 1^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5 ορίζει ότι «Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης: [...] 4) Να διαθέτουν κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς τους Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο Γενικής Αστικής, Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης και Εργοδοτικής Ευθύνης με τα παρακάτω υπόορια: α) Γενική Αστική ευθύνη 11.000.000 για το σύνολο των γεγονότων και 5.000.000 ανά γεγονός β) Επαγγελματική Αστική Ευθύνη 11.000.000 για το σύνολο των γεγονότων και 5.000.000 ανά γεγονός γ) Γενική Αστική Ευθύνη για Εργοδοτική Ευθύνη 1.500.000 ανά γεγονός και για το σύνολο των γεγονότων». Πάντως, το αντικείμενο του όρου δεν εξαντλείται απλά στην ασφάλιση εκ του αναδόχου μη εκπλήρωση των συμβατικών του υποχρεώσεων όσον αφορά αυτό καθαυτό το συμβατικό τίμημα, αλλά σε κάλυψη από κάθε κίνδυνο και ζημία που μπορεί να δημιουργηθεί κατά την τυχόν πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων του. Επομένως, ουδόλως συναρτάται και περιορίζεται ο κίνδυνος αυτός με αυτή καθαυτή την εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης και ο λόγος είναι ότι οι ζημίες που ενδεχομένως προκύπτουν δύνανται να υπερβούν το τίμημα της σύμβασης και σε καμία περίπτωση δεν περιορίζονται, εκ φύσεώς τους, από το τίμημα αυτό. Σημειωτέον, ότι το αντικείμενο της φύλαξης του νοσοκομείου αφορά την παροχή υπηρεσιών ασφαλείας, επαφής με το κοινό, φύλαξης εξοπλισμού, συχνά πολυδάπανου, όπως και ασφαλείας του κοινού, των ασθενών, των ιατρών και του λοιπού προσωπικού. Αν τυχόν λάβει χώρα, λόγω πλημμελούς εκτέλεσης των καθηκόντων του αναδόχου, βλάβη σε εξοπλισμό ή τραυματισμός προσώπων εντός του νοσοκομείου, η αναθέτουσα ενδεχομένως να υποβληθεί

σε ζημίες και υποχρεώσεις αποζημιώσεων πολλαπλού ύψους σε σχέση με το τίμημα της σύμβασης. Όπως προβάλλει η αναθέτουσα περί αιτιολόγησης κατ'άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016 του ως άνω έργου «Το υπό κρίση έργο φύλαξης είναι ιδιαίτερης φύσεως διότι η εκτέλεση του συναρτάται με την παροχή υπηρεσιών υγείας, την διαφύλαξη των συνθηκών παροχής υγειονομικής φροντίδας, την διασφάλιση της δημόσιας υγείας, την εύρυθμη λειτουργία των χώρων παραμονής και φροντίδας ασθενών αλλά και την προστασία κτιριακών εγκαταστάσεων και δημόσιας περιουσίας που διαχειρίζεται το νοσοκομείο μας. Μάλιστα, η εκτέλεση του προκείμενου έργου φύλαξης θα λάβει χώρα σε μία περίοδο εντατικής και επιβαρυνμένης λειτουργίας των νοσηλευτικών ιδρυμάτων λόγω της εν εξελίξει πανδημίας. Ο προκείμενος, επομένως, όρος είναι αντίστοιχος και ανάλογος των συνθηκών του έργου και των ιδιαίτερων απαιτήσεων της σύμβασης. Η εταιρεία που θα επωμιστεί την εκτέλεση της συγκεκριμένης φύλαξης θα κληθεί να διαχειριστεί έκτακτες καταστάσεις, να προστατεύσει ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό αξίας πολλών εκατομμυρίων ευρώ, να διαφυλάξει την σωματική ακεραιότητα ιατρονοσηλευτικού προσωπικού και να προστατεύσει τις κτιριακές εγκαταστάσεις του νοσοκομείου. Στο πλαίσιο της σύμβασης αυτής και των αυξημένων κινδύνων που κρύβονται και ελλοχεύουν νυχθημερόν στον ιδιαίτερο και ευαίσθητο χώρο του νοσοκομείου δημιουργείται η ανάγκη εξασφάλισης της Υπηρεσίας μας από ζημίες που μπορούν να ανακύψουν και οι οποίες μπορούν να ξεπεράσουν αρκετές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ λόγω της μεγάλης αξίας των κτιριακών εγκαταστάσεων και του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού που βρίσκεται στο νοσοκομείο μας, αλλά και των ανθρώπων που καθημερινά βρίσκονται στην υπηρεσία μας. Η Υπηρεσία μας για να διασφαλίσει την πλήρη προστασία της από τους κινδύνους που μπορεί να δημιουργήσει η αμελής παροχή υπηρεσιών φύλαξης με απρόβλεπτες συνέπειες και επιπτώσεις στην Υπηρεσία μας οφείλει να λάβει κάθε μέτρο για την διαφύλαξη των συμφερόντων της. Η απαίτηση ενός ασφαλιστηρίου τέτοιου ύψους όχι μόνον δεν είναι υπερβολική, αλλά αντίθετα συνιστά έναν μετριοπαθή όρο διακήρυξης αν αναλογιστεί κανείς το βάρος της ευθύνης που θα διαχειριστεί ο ανάδοχος καθώς επίσης και το ύψος της αξίας της περιουσίας που θα κληθεί

να διαφυλάξει και να εξασφαλίσει. Κατά συνέπεια, ο προκείμενος όρος δεν πρέπει να συναρτάται μόνον με τον προϋπολογισμό της σύμβασης, αλλά θα πρέπει να συσχετιστεί με την «βαρύτητα» της ευθύνης του αναδόχου και την ανάγκη διαφύλαξης της τεράστιας περιουσίας του νοσοκομείου μας και των ανθρώπων μας.». Εκ διαθεσίμων δημοσίων στοιχείων άλλωστε, προκύπτει, ότι στο νοσοκομείο χρησιμοποιείται και υφίσταται μέσω προμηθειών και δωρεάν ιδρυμάτων, μεταξύ των οποίων το ..., το ίδρυμα... και το..., εξοπλισμός δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ αξίας, με έναν υπερηχοτομογράφο εκ του πλήθους που διατίθενται να κοστίζει από 40 έως 150.000 ευρώ, ένας προσφάτως προμηθευθείς μαγνητικός τομογράφος 1,5 tesla να κοστίζει 1,2 εκ. ευρώ, 3 γραμμικοί επιταχυντές ακτινοθεραπείας, εκ των οποίων οι 2 προσφάτως δωρήθηκαν από το ..., με αξία δωρεάς άνω των 4 εκ ευρώ και συνολική αξία εξοπλισμού μαζί με τον ήδη υπάρχοντα που αναβαθμίσθηκε άνω των 5,5 εκ. ευρώ, αξονικοί τομογράφοι αξίας 200-500.000 ευρώ έκαστος, φάρμακα κοκτέιλ χημειοθεραπείας, τα οποία ως γνωστών έχουν ιδιαίτερα υψηλή αξία και δεν είναι ευχερώς αναπληρώσιμα, εξοπλισμός της Β' Πανεπιστημιακή Καρδιολογικής Κλινικής και ενώ μόνη της η Β Κλινική Εντατικής Θεραπείας περιλαμβάνει εξοπλισμό ΜΕΘ-ΜΑΦ άνω των 30 κλινών. Επιπλέον δε, δεδομένης της φύσης και θέσης του νοσοκομείου στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Αττικής, διέρχεται και σταθμεύει πλήθος ασθενοφόρων, τα οποία ως γνωστόν έχου αρκετά υψηλότερη αξία από συμβατικά οχήματα, ένεκα και του εξοπλισμού τους, όπως και εν γένει εκατοντάδες καθημερινά οχήματα και φορτηγά, προμηθευτών του νοσοκομείου, επισκεπτών, ασθενών, ιατρών και προσωπικού. Επιπλέον, στον χώρο του νοσοκομείου εργάζονται εκατοντάδες άτομα και διέρχονται χιλιάδες ασθενείς και επισκέπτες καθημερινά, διέρχονται νεφροπαθείς για αιμοκαθάρσεις και καρκινοπαθείς για ακτινοθεραπείες και χημειοθεραπείες,. Οπότε η σύνδεση που επιχειρεί ο προσφεύγων μεταξύ ύψους ασφαλιστηρίου και εκτιμώμενης αξίας σύμβασης και νομικά ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, αλλά και ουσιαστικά είναι αβάσιμη. Κατά το δε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης «Τα βασικά καθήκοντα του προσωπικού του Αναδόχου είναι [μεταξύ άλλων... • Η παρέμβαση για την αποτροπή

δημιουργίας επεισοδίων ή κινδύνων, η άμεση καταστολή και η διασφάλιση των ευρισκομένων εντός των χώρων του Νοσοκομείου (ασθενείς, εργαζομένους, συνοδούς κ.α.). • Η φύλαξη της κινητής και ακίνητης περιουσίας του νοσοκομείου. ... Συνεχής έλεγχος όλων των χώρων του Νοσοκομείου και συχνότερα στο χώρο του Φαρμακείου και των Οικονομικών Υπηρεσιών του Νοσοκομείου. • Ο έλεγχος για την είσοδο στο χώρο του νοσηλευτικών τμημάτων παράνομων αποκλειστικών νοσοκόμων. • Η επιτήρηση και ο προσεκτικός οπτικός έλεγχος των εισερχομένων και ιδιαίτερα αυτών των οποίων οι κινήσεις και οι ενέργειες ξεφεύγουν από αυτές του συνήθη επισκέπτη. • Η παρεμπόδιση εξόδου και διαφυγής υπόπτου, η ειδοποίηση των Αρχών και η καταστολή. • Η συνδρομή στο Προσωπικό του Νοσοκομείου σε περίπτωση εκτάκτων αναγκών (σεισμός, πυρκαγιά, εκκένωση κτιρίων κ.α.) • Το προσωπικό του Αναδόχου θα πρέπει να ενημερωθεί, μελετήσει και εξοικειωθεί με τις εσωτερικές διαδικασίες ασφαλείας (κυρίως πυροσβεστήρων) ώστε να είναι σε θέση αν τις χρειασθεί να τις χειριστεί ανάλογα.». Συνεπώς, ο ανάδοχος θα φυλάσσει κάθε κινητή και ακίνητη περιουσία που ευρίσκεται στο νοσοκομείο, συμπεριλαμβανομένων χρημάτων και στοιχείων στην οικονομική υπηρεσία, εξοπλισμού, εργαστηρίων, φαρμάκων, ιατρικών μηχανημάτων, τεχνικών μέσων, ασθενοφόρων, θα αναλαμβάνει συνδρομή στην αντιμετώπιση σεισμού και πυρκαγιάς και θα διαφυλάσσει τη σωματική ακεραιότητα των προσώπων, την αποφυγή επεισοδίων, την είσοδο και έξοδο προσώπων από το νοσοκομείο. Επομένως, η ευθύνη του αναδόχου φύλαξης αφορά μεταξύ άλλων και την εκτέλεση καθηκόντων συμβολής στην προστασία πυρκαγιών, κλοπών, φυσικών καταστροφών, μέσω έγκαιρης προειδοποίησης και παρέμβασης, επί εγκατάστασης με πλήθος εργαζομένων, ασθενών, φοιτητών, ιατρών και πολιτών, με ιδιαίτερα υψηλής αξίας και δυσχερώς αναπληρώσιμο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, ιδιαίτερα υψηλής αξίας φάρμακα χημειοθεραπειών και ραδιοθεραπειών και περαιτέρω κινδύνους για την υγεία ασθενών και δη, καρκινοπαθών μεταξύ άλλων, αλλά και καρδιοπαθών από την αδυναμία εκ του νοσοκομείου εκτέλεσης επείγουσών διαγνώσεων και χρονικά ευαίσθητων θεραπειών σε περίπτωση τυχόν καταστροφών, με επιπλέον επίπτωση στην

ανάγκη επιβάρυνσης του δημοσίου με μετακύλιση του φόρτου εργασιών, διαγνώσεων και θεραπειών σε άλλες μονάδες, με αμφίβολη δυνατότητα απορρόφησης και συνεπαγόμενο κίνδυνο υγείας των ασθενών. Επομένως, δεδομένης της φύσης και του προορισμού του νοσοκομείου, ένα αντίστοιχο συμβάν που σε άλλη περίπτωση θα επέφερε κάποιες υλικές καταστροφές, εν προκειμένω μπορεί να έχει πολλαπλές περαιτέρω συνέπειες και να επιφέρει σοβαρή ζημία σε ιδιαίτερα ευρύ κύκλο προσώπων, πέραν μάλιστα της μεγάλης αξίας του εξοπλισμού, αναλωσίμων, ουσιών, φαρμάκων και άλλων ειδών που ευρίσκονται σε μια τέτοια δομή υγείας, που προορίζεται να εξυπηρετεί μείζον μέρος της πρωτεύουσας, διαχειρίζεται καθημερινά πλήθος περιστατικών κορωνοϊού και άλλων λοιμωδών ασθενειών και επιδημιών, εκτελεί θεραπείες καρκινοπαθών, καρδιοπαθών και νεφροπαθών, εκτελεί εντελώς εξειδικευμένες διαγνωστικές εξετάσεις που μόνο ενδονοσοκομειακά μπορούν να εκτελεσθούν, αλλά και εξειδικευμένες θεραπείες και στεγάζει πλήθος πανεπιστημιακών κλινικών, όπου φοιτούν και εξειδικεύονται δεκάδες ιατρών και διενεργείται πρωτογενής έρευνα και διδασκαλία. Άρα, σε αντίθεση με όσα προβάλλει ο προσφεύγων, ο ως άνω όρος περί ασφαλιστηρίου και της συγκεκριμένης ελάχιστης κάλυψής του, είναι δικαιολογημένος και συνδέεται αντικειμενικά με το αντικείμενο ευθύνης, εργασιών και κινδύνου εκ της δραστηριότητας και των καθηκόντων του αναδόχου, σε σχέση μάλιστα με τα διακυβευόμενα συμφέροντα της αναθέτουσας αρχής, τον κίνδυνο έκθεσής της σε υλικές ζημίες ή αποζημιωτικές προς τρίτους ευθύνη, τον κίνδυνο του πολυπληθούς κοινού που ευρίσκεται στους χώρους της φύλαξης, αλλά και τους κινδύνους εκ της δραστηριότητάς του ως εργοδότη, δεδομένου ότι κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης, ο ανάδοχος θα στελεχώνει θέσεις εργασίας 74 ατόμων.. Εξάλλου, το ύψος του ασφαλιστηρίου δεν συνιστά ένα ποσό που θα πρέπει τυχόν να διατηρεί διαθέσιμο ο οικονομικός φορέας ή να κατέχει, αλλά αυτό που απαιτείται είναι η σύμβαση του με ασφαλιστική επιχείρηση, η οποία σύμβαση ορίζει τα οικεία ανώτατα όρια κάλυψης, ο δε οικονομικός φορέας απλώς καταβάλλει ένα ποσό ασφαλίστρου, που είναι μικρό κλάσμα της ασφαλιστικής κάλυψης, χωρίς να προκύπτει εμπόδιο του προσφεύγοντος τυχόν να αναβαθμίσει προ της

συμμετοχής του στη διαδικασία το οποίο τυχόν ήδη υπάρχον ασφαλιστήριο αστικής ευθύνης του, η κατοχή του οποίου θεωρείται εύλογη, δεδομένου ότι είναι σύνηθες να ζητείται τέτοια ασφάλιση στα πλαίσια των αντικειμένων ως το προκείμενο και στο οποίο και ο ίδιος δραστηριοποιείται. Επομένως, οι αιτιάσεις του 1^{ου} λόγου της προσφυγής περί υπερμέτρου και αδικαιολογήτου, ως και δυσαναλόγου της απαιτήσεως δεν τεκμηριώνονται, παρά αντίθετα προκύπτει εύλογη βάση για απαίτηση ασφαλιστηρίου αναλόγου, ως το ζητούμενο, ύψους και δη, τόσο για το συνολικό ποσό, όσο και το επιμέρους γεγονός και το ποσό του, βλ. ανωτέρω (ένεκα και της φύσης του κινδύνου ανά γεγονός και των διακινδυνευόμενων υλικών αγαθών και κύκλου ανθρώπων από τυχόν επιμέρους γεγονός) δεδομένου ότι ουδόλως εκ του νόμου απαίτηση περί ασφαλιστηρίου, περιορίζεται και δη, αναγκαία, με βάση την εκτιμώμενη αξία της καταρχήν σύμβασης. Αλλά, απλώς ορίζεται εκ του άρ. 75 παρ. 3 Ν. 4412/2016 ότι οι αναθέτουσες «Μπορούν επίσης να απαιτούν κατάλληλο επίπεδο ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων». Το δε ύψος του καταλλήλου προσδιορίζεται από την κατά περίπτωση αναθέτουσα, στο πλαίσιο της διακριτικής της ευχέρειας και λαμβανομένης υπόψη της φύσης της σύμβασης, των αναγκών της αναθέτουσας και των δυνητικών κινδύνων και ζημιών, που όπως προαναφέρθηκε, δεδομένης της φύσης, των αναγκών και του ρόλου της νυν αναθέτουσας, του εξοπλισμού της και του αριθμού και φύσης των εντός των εγκαταστάσεών της διερχόμενων και στεγαζόμενων προσώπων, αλλά και του αριθμού των εκ του αναδόχου απασχολούμενων προσώπων, όπως και της της φύσης του έργου του αναδόχου, σε σχέση με την προστασία μεγάλου πλήθους ανθρώπων που συνδέονται καθ' οιονδήποτε τρόπο με το έργο της αναθέτουσας, διέρχονται από αυτή, αλλά και εξαρτάται η υγεία τους από την ασφαλή φύλαξή της και την αποφυγή ατυχημάτων και φθορών, όπως και σε σχέση με την προστασία υλικών πόρων ιδιαίτερα υψηλής αξίας, η λειτουργία δε των οποίων συνδέεται με αντικείμενα αξίας υψηλότερης από την ίδια την αυτή καθαυτή αξία τους και η όποια φθορά δύναται να προκαλέσει μείζονες ζημίες και ευθύνες έναντι πλήθους ενδιαφερομένων προσώπων, είναι τέτοιες αυτές οι ανάγκες, ώστε να δικαιολογούν τον παραπάνω όρο και το ύψος

του, όπως και να συνδέονται αντικειμενικά με την κάλυψη της συναφούς απαίτησης. Ούτως, ουδόλως προκύπτει ότι ο ανωτέρω όρος και τα επιμέρους όρια ασφαλιστικών καλύψεων του, είναι σε κάθε περίπτωση τέτοια, ώστε να υπερβαίνουν τα άκρα όρια της διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας ή να είναι αντικειμενικά ασυσχέιστα με το αντικείμενο και τους κινδύνους εκ της εκτελέσεως της υπό ανάθεση σύμβασης, σε συνάρτηση με το έργο του αναδόχου ως προς την προστασία της αναθέτουσας. Εξάλλου, ο φέρων το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του, προσφεύγων, ουδόλως λαμβάνει υπόψη κατά τη διατύπωση των ισχυρισμών του το αντικείμενο των κινδύνων που σκοπεύει να καλύψει το ασφαλιστήριο στο πλαίσιο της νυν σύμβασης ούτε προβάλλει τυχόν προδήλως μικρότερη αξία των δυνητικών κινδύνων, αλλά αποκλειστικά συναρτά το ύψος των καλύψεων με την εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης. Πλην όμως, αβάσιμα επικαλείται ότι η απαίτηση περί ασφαλιστηρίου ως κριτήριο οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, δεν συναρτάται παρά μόνο με την διάγνωση φερεγγυότητας και οικονομικής ικανότητας του οικονομικού φορέα, ως είδος τεκμηρίου οικονομικής του εν γένει ευρωστίας και ότι η όποια απαίτηση ασφαλιστηρίου ποσού αναλόγου εν τέλει με τον αληθή προς κάλυψη κίνδυνο, θα έπρεπε να αποτελεί απλώς όρο εκτέλεσης, δηλαδή να συνάπτεται το ασφαλιστήριο κατά την εκτέλεση. Τούτο, διότι το άρ. 75 παρ. 1 Ν. 4412/2016 ορίζει ότι «Οι αναθέτουσες αρχές περιορίζουν τις όποιες απαιτήσεις συμμετοχής σε εκείνες που είναι απαραίτητες ώστε να διασφαλίζεται ότι ο υποψήφιος ή ο προσφέρων διαθέτει τις εκ του νόμου απαιτούμενες προϋποθέσεις, τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες, καθώς και τις τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης. Όλες οι απαιτήσεις σχετίζονται και είναι ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης.» και η παρ. 3 αυτού ότι «3. Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις που να διασφαλίζουν ότι οι οικονομικοί φορείς διαθέτουν την αναγκαία οικονομική και χρηματοδοτική ικανότητα για την εκτέλεση της σύμβασης. ...Μπορούν επίσης να απαιτούν κατάλληλο επίπεδο ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών

κινδύνων.» Άρα, αφενός η νομιμότητα κάθε επιμέρους απαίτησης συναρτάται με την εκτέλεση και το αντικείμενο της σύμβασης και σκοπεύει στη διασφάλιση ότι ο ανάδοχος θα καλύψει φερέγγυα το συμβατικό αντικείμενο. Αφετέρου, στην ειδικότερη περίπτωση του ασφαλιστηρίου, το οποίο εγγενώς σκοπεύει στην ασφαλιστική κάλυψη έναντι ενός ενδεχομένου κινδύνου, το κατάλληλο επίπεδο αναγκαία συναρτάται με τον προς κάλυψη κίνδυνο, στο πλαίσιο της εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης. Προς τούτο, άλλωστε και τα κριτήρια τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, ακριβώς συναρτώνται με τους πόρους που ήδη κατά την προσφορά του πρέπει να διαθέτει ο οικονομικός φορέας, προς απόδειξη της ήδη ικανότητάς του, αν καθίστατο ανάδοχος να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις εκτέλεσης (υπό τις δε αιτιάσεις του προσφεύγοντα, αν χρειαζόταν συγκεκριμένο τεχνικό μέσο για την εκτέλεση της σύμβασης, το οποίο όμως δεν χρειάζεται γενικά κατά την υπόλοιπη δραστηριοποίηση του οικονομικού φορέα, δεν θα δύνατο να ζητηθεί τούτο ως κριτήριο επιλογής, αφού θα δύνατο αυτός να αποδείξει τη θεωρητική καταρχήν ικανότητά του κατά το στάδιο ανάθεσης και εν συνεχεία να αποκτήσει αυτό καθαυτό το μέσο κατά την εκτέλεση). Επομένως, τα κριτήρια επιλογής και μεταξύ αυτών και τα περί οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας συναρτώνται με τις αληθείς συνθήκες και ανάγκες εκτέλεσης της σύμβασης και όχι με κάποια θεωρητική και ασυσχέτιστη με την υπό ανάθεση σύμβαση, θέση και υπόσταση του αναδόχου στην αγορά, προκειμένου αν εν συνεχεία καταστεί ανάδοχος, να αποκτήσει τα όποια περαιτέρω προσόντα, ιδιότητες και μέσα, ώστε να ανταποκριθεί με φερεγγυότητα στην εκτέλεση της σύμβασης. Το δε ασφαλιστήριο ακριβώς επειδή, εκ φύσεώς του σκοπεύει στην κάλυψη κινδύνων και εφόσον σε περιπτώσεις όπως ακριβώς η προκείμενη, το αντικείμενο του κινδύνου υπερβαίνει την αυτή καθαυτή αξία της σύμβασης (αφού οι υπηρεσίες του αναδόχου να μεν αποτιμώνται σε συγκεκριμένο ποσό, αλλά ο κίνδυνος εκ της πλημμελούς άσκησης των καθηκόντων του, ενδεχομένως να υπερβεί κατά πολύ το τίμημα που θα λάβει) και ενώ ακριβώς, το αντικείμενο των κριτηρίων επιλογής είναι η σύνδεσή τους με το αντικείμενο της σύμβασης και τις πτυχές εκτέλεσης της, που συνδέονται αιτιωδώς με το ζητούμενο κριτήριο (εν

προκειμένω, όσον αφορά το ασφαλιστήριο, το οικείο αντικείμενο της σύμβασης με το οποίο το ασφαλιστήριο συσχετίζεται, είναι ακριβώς ο κίνδυνος που ενδεχομένως προκύπτει λόγω πλημμελούς εκπλήρωσης των καθηκόντων του αναδόχου), προκύπτει σαφώς, πως το περιεχόμενο και ύψος της περί ασφάλισης απαίτησης, θα πρέπει να συναρτάται με τον κατά την εκτέλεση κίνδυνο, με την κάλυψη του οποίου συνδέεται η απαίτηση και όχι με την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, η οποία ακριβώς είναι η ίδια ασυσχέτιστη με την απαίτηση περί κάλυψης ασφαλιστηρίου, αφού ο προς κάλυψη κίνδυνος υπερβαίνει κατά πολύ την αξία αυτή. Μια τέτοια εξάλλου, συσχέτιση εκτιμώμενης αξίας και ύψους ασφάλισης θα ήταν εύλογη, αν λόγω της τυχόν φύσης της σύμβασης, το διακινδυνευόμενο από κακή εκτέλεσή της έννομο αγαθό και αντικείμενο δεν συνίσταται παρά απλώς στη μη εκτέλεσή του ή στην τυχόν μη παραλαβή από την αναθέτουσα των υπηρεσιών και αγαθών που πρέπει να παραδώσει ο ανάδοχος κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Όταν όμως, ο κίνδυνος εκ της πλημμελούς εκτέλεσης υπερβαίνει κατά φύση το στενό αντικείμενο της απλής μη παράδοσης εκ του αναδόχου και φθάνει σε σημείο να προξενεί κίνδυνο για μεγαλύτερης αξίας έννομα αγαθά, τότε το «κατάλληλο επίπεδο» ασφαλιστικής κάλυψης είναι εκείνο του κινδύνου, άλλως, οι απαιτήσεις συμμετοχής δεν θα ήταν οι κατ' άρ. 75 παρ. 1 «απαραίτητες ώστε να διασφαλίζεται ότι ο ... προσφέρων διαθέτει τις ... χρηματοοικονομικές δυνατότητες... για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης» και η απαίτηση δεν θα ήταν «ανάλογη» με το αντικείμενο και άρα και τον περιλαμβανόμενο σε αυτό το αντικείμενο, κίνδυνο λόγω πλημμελούς εκτέλεσης της σύμβασης (κίνδυνο, άλλωστε περί του οποίου ακριβώς ζητείται το ασφαλιστήριο). Περαιτέρω, υπό την εκδοχή του προσφεύγοντος, ο οποίος επιπλέον συγχέει το εκ του άρ. 75 παρ. 3 Ν. 4412/2016 όριο απαιτούμενου κύκλου εργασιών ως προς την εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης, με το ασφαλιστήριο για το οποίο ο νόμος δεν ορίζει συναφές ή οποιοδήποτε όριο, πέραν της ανωτέρω καταλληλότητας του επιπέδου του ως προς τη σύμβαση και άρα, ως προς τον κίνδυνο εκ της σύμβασης, ότι τυχόν ασφαλιστήριο που όντως αποκρίνεται στον αληθή κίνδυνο εκ της πλημμελούς εκτέλεσης, δύναται να ζητηθεί μόνο ως όρος

εκτέλεσης (και μάλιστα, ούτως μη αντικρούοντας κατ' αποτέλεσμα, την αναλογικότητα του ύψους κάλυψης με τον αληθή κίνδυνο εκ της σύμβασης, αλλά προβάλλοντας ότι η απαίτηση θα έπρεπε να μετατεθεί στο στάδιο της εκτέλεσης), τότε δεν θα υπήρχε λόγος να ζητείται ούτε προσωπικό με συγκεκριμένες ικανότητες και προσόντα ούτε τεχνικά μέσα, μηχανήματα και εξοπλισμός ούτε καν εγγραφή στο επιμελητήριο με το αντίστοιχο επάγγελμα ή σε περίπτωση έργου ή μελέτης εγγραφή στην αντίστοιχη κατηγορία ή τάξη σχετικού μητρώου, αφού όλα αυτά θα δύναντο να αποκτηθούν ή να προσληφθούν αντίστοιχα, κατά την εκτέλεση της σύμβασης ή μετά την ανάθεση, ο ανάδοχος να εγγραφεί στο επιμελητήριο με το οικείο επάγγελμα. Περαιτέρω, δεν θα χρειάζονταν ούτε τα λοιπά μέσα απόδειξης οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, αφού οι οικείοι κύκλοι εργασιών ή τα αποτελέσματα χρήσεων ή οι βεβαιώσεις πιστοληπτικής ικανότητας, θα δύναντο να ζητούνται αμέσως μετά την ανάθεση, λαμβανομένου υπόψη μάλιστα και του συχνά μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί από την εκκίνηση ως και την ολοκλήρωση της διαδικασίας ανάθεσης, ενδιάμεσως του οποίου, ο εν τέλει ανάδοχος θα δύναντο να έχει αποκτήσει τα αναγκαία προσόντα κύκλου εργασιών, κερδοφορίας ή πιστοληπτικής ικανότητας. Αντιστοίχως άλλωστε, δεν θα υπήρχε και λόγος να δηλώνεται ήδη κατά την προσφορά η εκτέλεση μέρους της σύμβασης δια καταλλήλου υπερβολάβου (εφόσον ο προσφέρων εξαρχής σκοπεί σε τέτοια ανάθεση και δεν προκύπτει απλώς κατά την εκτέλεση) ούτε η στήριξη σε τρίτο προς πλήρωση των απαιτήσεων, αφού όλα αυτά θα δύναντο να συμφωνηθούν και να δηλωθούν μετά την ανάθεση. Όμως, σκοπός των κατ' άρ. 75 Ν. 4412/2016 κριτηρίων επιλογής δεν είναι απλώς η διάγνωση μιας γενικής εικόνας του υποψηφίου αναδόχου (εικόνα που εν τέλει δεν θα σχετιζόταν με αυτή καθαυτή την ήδη ικανότητά του να εκτελέσει τη σύμβαση), τέτοιας ώστε να κριθεί ανάδοχος και εν συνεχεία να συλλέξει τα απαιτούμενα προσόντα, προσωπικά, συμφωνίες με τρίτους και μέσα, ώστε να εκτελέσει τη σύμβαση, αλλά η διάγνωση περί του αν έχει ήδη τα κατάλληλα για την εκτέλεση της σύμβασης προσόντα, ήτοι αν ήδη διαθέτει τα προσόντα και μέσα που θα επέτρεπαν την ήδη ομαλή και φερέγγυα εκτέλεση της σύμβασης. Και ο σκοπός

θέσης τέτοιων απαιτήσεων ως αποδεικτέων κατά την προσφορά και πριν την ανάθεση, συνίσταται ακριβώς στην αποφυγή αιφνιδιασμών και βλάβης της αναθέτουσας από οικονομικό φορέα που αφού αναδείχθηκε ανάδοχος δεν απέκτησε εν τέλει τα ζητούμενα και αναγκαία για την εκτέλεση της σύμβασης προσόντα, βλάβη η οποία είναι πολύ δυσχερέστερα επανορθώσιμη για την αναθέτουσα (σε σχέση με το προσυμβατικό στάδιο, όπου απλώς θα αποκλείσει τον προσφέροντα), αφού έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία και έχει συνάψει τη σύμβαση, μετά από την παρέλευση μάλιστα σημαντικού χρονικού διαστήματος από την εκκίνηση της διαδικασίας ανάθεσης και με πρόδηλο πλέον σημαντικό κίνδυνο για την ίδια την αναθέτουσα και το αντικείμενο που σκοπεύει η αναθέτουσα να εκτελεσθεί δια της συμβάσεως (αφού η σύμβαση θα πρέπει να καταγγελθεί, να κηρυχθεί έκπτωτος ο ανάδοχος και να προκηρυχθεί εξ αρχής νέα διαδικασία). Άρα, το αντικείμενο και η φύση των κριτηρίων επιλογής συνίσταται ακριβώς στην αποφυγή σύναψης σύμβασης με οικονομικό φορέα που εν τέλει δεν θα διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα, μέσα, ικανότητες, επάρκεια, ιδιότητες και συμφωνίες για την εκτέλεση της σύμβασης και την εκ των προτέρων διασφάλιση της αναθέτουσας έναντι τέτοιου ενδεχομένου και μάλιστα, ήδη κατά το σημαντικά πιο ανώδυνο για την ίδια και επιφυλάσσουν λιγότερες περιπλοκές, κινδύνους, χρονοτριβή και ζημίες, στάδιο ανάθεσης της σύμβασης, αντί αυτού της εκτέλεσης. Αντιθέτως, οι αιτιάσεις του προσφεύγοντα θα οδηγούσαν σε δυνατότητα ανάληψης της σύμβασης από οικονομικό φορέα χωρίς τις ικανότητες εκτέλεσής του και απόκρισης στους κινδύνους του, εις βάρος τυχόν ενδιαφερομένων που ήδη διαθέτουν τα οικεία προσόντα, προς τον σκοπό εν τέλει κτήσης τους μόνο κατόπιν της ασφάλειας που θα παρείχε η ήδη ανάληψη της σύμβασης, με συνέπεια εν τέλει, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του, τη στρέβλωση και όχι την τόνωση του υγιούς ανταγωνισμού, ο οποίος εκτιμάται με βάση τους οικονομικούς φορείς που διαθέτουν ήδη την ικανότητα και χρηματοοικονομική επάρκεια εκτέλεσης, η διάγνωση της οποίας αυτής ικανότητας συνιστά ακριβώς το αντικείμενο και τον σκοπό των κατ' άρ. 75 Ν. 4412/2016 κριτηρίων επιλογής, όπως και τα απαιτούμενα για την εκτέλεση της σύμβασης προσόντα, μεταξύ των οποίων και τη δυνατότητα κάλυψης των

κινδύνων που γεννά η σύμβαση και το αντικείμενό της. Επιπλέον, οι αιτιάσεις του προσφεύγοντα δεν λαμβάνουν υπόψη ότι ακόμη και το όριο του άρ. 75 παρ. 3 Ν. 4412/2016 περί αναλογίας κύκλου εργασιών, σε σχέση με εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, δεν τίθεται ως απαρέγκλιτο, αλλά είναι δεκτικό παραδεκτής υπέρβασης, εφόσον τούτο αιτιολογηθεί από τη φύση της υπηρεσίας και τους κινδύνους που την αφορούν («εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όπως σχετικά με τους ειδικούς κινδύνους που αφορούν τη φύση των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών»), αιτιολόγηση που εν προκειμένω αναλυτικά εκτίθεται δια των Απόψεων της αναθέτουσας και περαιτέρω, ουδόλως προκύπτει ως αβάσιμη ή ως ερειδομένη σε τυχόν υπερεκτιμήσεις, βλ. ανωτέρω. Άλλωστε, όπως αναφέρθηκε, η κτήση ασφαλιστηρίου με τέτοιο εύρος κάλυψης δεν είναι ούτε αδύνατη ούτε ιδιαίτερας δυσχερής, αλλά και δεν επάγεται υπέρμετρη, σε σχέση με τα προστατευόμενα αγαθά, όπως αναλύθηκαν ανωτέρω, επιβάρυνση του οικονομικού φορέα και ένεκα της συσχέτισης προστατευτέων εκ του όρου συμφερόντων με την όποια επιβάρυνση του ενδιαφερομένου προς συμμετοχή, δεν προκύπτει ως δυσανάλογη. Άρα, ο 1^{ος} λόγος της προσφυγής είναι σε κάθε περίπτωση, απορριπτέος.

Όσον αφορά τον 2^ο λόγο της προσφυγής, περί του ότι τα κριτήρια επιλογής 2.2.5 και 2.2.6 περί τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας και περί οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας αντίστοιχα, επαναλαμβάνονται και στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της διακήρυξης, σε αντίθεση με τις αιτιάσεις της προσφυγής, ουδόλως προκύπτει πως αυτή η επανάληψη άγει σε απώλεια του χαρακτήρα τους ως κριτηρίων επιλογής και τροπή τους σε ανεπίδεκτες πλήρωσης δια στηρίξεως τρίτου, κατά τον ήδη όρο 2.2.8.1 της διακήρυξης, τεχνικές προδιαγραφές ή συγχρόνως κριτήρια επιλογής και τεχνικές προδιαγραφές. Παρά είναι όλως σαφές εκ του περιεχομένου της διακήρυξης και του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 1, ότι ακριβώς, απλώς λαμβάνει χώρα επανάληψή τους στα πλαίσια του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 1, χωρίς πρόθεση ή αποτέλεσμα αναγωγής τους σε τεχνικές προδιαγραφές. Τούτο, επιρρωνύεται ακριβώς από το ότι στις σελ. 55 επ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 1, όπου λαμβάνει χώρα η επανάληψη των κριτηρίων, όχι μόνο εκεί περιλαμβάνονται και τα κριτήρια

καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, του όρου 2.2.4, όπως και περί προτύπων του όρου 2.2.7, ενώ μάλιστα επαναλαμβάνεται και ο όρος 2.2.8.1 περί στηρίξεως σε ικανότητα τρίτων, όπως και οι περί δικαιολογητικών κατακύρωσης απαιτήσεις. Αλλά όλα τα ανωτέρω, ήτοι περί καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, προτύπων και στήριξης σε τρίτους, αλλά και «δικαιολογητικών κατακύρωσης», υπάγονται ως παράγραφοι Α έως ΣΤ, στο κατά τη σελ. 55 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι, Κεφάλαιο «II. Κριτήρια Επιλογής». Επομένως, ουδόλως τίθεται αμφιβολία ή ασάφεια, περί του ότι η επανάληψη των ανωτέρω όρων της κυρίως διακήρυξης στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1, δεν σημαίνει πως τα κριτήρια επιλογής τρέπονται σε προδιαγραφές (όπως και τα δικαιολογητικά κατακύρωσης δεν τρέπονται σε δικαιολογητικά τεχνικής προσφοράς), αλλά ότι απλώς έλαβε χώρα, για λόγους πληρότητας του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 1, επανάληψη, χωρίς τούτο, που είναι όλως προφανές ένεκα και των ανωτέρω, να δύναται να άγει σε οιαδήποτε παραπλάνηση οικονομικού φορέα, ως προς το αν τα κριτήρια επιλογής είναι όντως κριτήρια επιλογής και όχι τεχνικές προδιαγραφές ή και τεχνικές προδιαγραφές συγχρόνως και κριτήρια επιλογής. Τούτο, ενώ μάλιστα στο ίδιο το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τιτλοφορούνται ακριβώς ως «κριτήρια επιλογής» και ρητά επαναλαμβάνεται η ρύθμιση του όρου 2.2.8.1 περί στηρίξεως σε ικανότητες τρίτων για την πλήρωσή τους. Σημειωτέον, ότι η αντιγραφή είναι αυτούσια και άρα, επαναλαμβάνεται το προοίμιο των όρων 2.2.5, 2.2.6, όπως και 2.2.4, περί του ότι αφορούν στοιχεία που πρέπει να πληρούν οι οικονομικοί φορείς για τη συμμετοχή στην παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης. Άλλωστε, στο ίδιο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, ΚΕΦ. III-IV-V επαναλαμβάνεται ο όρος 2.3.1 και 2.3.2 περί κριτηρίου ανάθεσης, κριτηρίων βαθμολόγησης, ανάλυσης περιεχομένου τους και τρόπου βαθμολόγησης και κατάταξης προσφορών, ενώ στο κεφάλαιο VI αναφέρονται τα περί περιεχομένου τεχνικής, αλλά και κατά τον όρο 2.4.4, περί οικονομικής προσφοράς. Επομένως, είναι σαφές πως στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1, ασχέτως ότι φέρει τον τίτλο ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ, που περιλαμβάνονται σε επόμενο σημείο του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ, λαμβάνει χώρα εκτεταμένη

επανάληψη όρων της κυρίως διακήρυξης, χωρίς αναγκαία να αφορούν την τεχνική προσφορά και τεχνικές προδιαγραφές, άλλως και υπό αυτή την ερμηνεία, η οικονομική προσφορά θα θεωρείτο μέρος της τεχνικής προσφοράς και οι περί αυτής όροι, τεχνικές προδιαγραφές. Εξάλλου, από το ΚΕΦ. VII ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 1 είναι σαφές πως εκκινεί η θέσπιση των τεχνικών προδιαγραφών. Άρα, ουδεμία ασάφεια υφίσταται, πολλώ δε μάλλον ασάφεια ικανή μάλιστα, να παρεμποδίσει ή να δυσχεράνει ουσιωδώς τη συμμετοχή του προσφεύγοντος, ως και οιοδήποτε ενδιαφερομένου προς συμμετοχή. Άρα, ο 2^{ος} λόγος της προσφυγής είναι, σε κάθε περίπτωση, απορριπτέος.

Όσον αφορά τον 3^ο και τον 4^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.6 της διακήρυξης ορίζει μεταξύ άλλων, ότι «Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται: [...] γ) Να διαθέτουν ιδιόκτητο Κέντρο Λήψης Σημάτων (ΚΛΣ) το οποίο θα δύναται να παρακολουθεί ηλεκτρονικά τις θέσεις των φυλάκων και να έχει δυνατότητα ελέγχου της πραγματοποίησης των πεζών περιπολιών. (Τα ανωτέρω θα πρέπει υποχρεωτικά να παρακολουθούνται από το ΚΛΣ μέσω χρήσης ηλεκτρονικής εφαρμογής)». Καταρχάς, ο προσφεύγων προβάλλει σειρά υποθετικών ενδεχομένων ως προς το περιεχόμενο του όρου για διάθεση τέτοιου κέντρου, προκειμένου να προβάλλει ασάφεια της απαίτησης, χωρίς όμως να προκύπτει, ότι ζητήθηκε οτιδήποτε πέραν του ΚΛΣ ως τεχνολογικού συγκροτήματος εξοπλισμού, που επιτελεί τον ως άνω ρόλο παρακολούθησης των θέσεων φυλάκων και δυνατότητας ελέγχου της πραγματοποίησης των πεζών περιπολιών και χωρίς να προκύπτει οιαδήποτε εκ της ανωτέρω διατύπωσης, πιθανότητα παραπλάνησης και σύγχυσης ενδιαφερομένου προς συμμετοχή. Ουδόλως προκύπτει ότι ζητήθηκε κυριότητα επί του ακινήτου, όπου τυχόν εγκαθίσταται το ΚΛΣ, αφού ουδόλως τούτο αναφέρεται στη διακήρυξη ούτε η έννοια του ΚΛΣ ταυτίζεται με το ακίνητο, όπου αυτό εγκαθίσταται, καθώς ακριβώς συνιστά ένα συγκρότημα εξοπλισμού και όχι ένα χώρο (όπως επί παραδείγματι, αν είχε ζητηθεί αποθήκη). Ούτε προκύπτει ότι αν το ΚΛΣ λειτουργεί με λογισμικό που χρησιμοποιεί ως λογισμικό ως

υπηρεσία (software as service), όπως συχνά πλέον είθισται επί απόκτησης αδειών χρήσης λογισμικού, θεωρείται πως δεν πληροί τον όρο περί ιδιόκτητου ΚΛΣ, καθώς, αφενός ούτως ή άλλως και στην περίπτωση συμβατικής απόκτησης λογισμικού, ο χρήστης δεν αποκτά ιδιοκτησία επί αυτού καθαυτού του λογισμικού, αλλά άδεια χρήσης επί αυτού, αφετέρου ουδόλως προκύπτει εκ της απαίτησης για ιδιόκτητο ΚΛΣ, ότι η αναθέτουσα σκοπούσε ή κατ' αποτέλεσμα έστω, προσδιόρισε ως αποκλειόμενη τη χρήση λογισμικού ως υπηρεσίας, ένεκα άλλωστε και της νομικής ιδιομορφίας και του όλως εξειδικευμένου ζητήματος, στο πλαίσιο των τεχνολογικών εξελίξεων, επί της τυπολογίας του συμβατικού δεσμού μεταξύ παραγωγού και χρήστη λογισμικού επί τέτοιας μορφής λογισμικού, ζήτημα στο οποίο ουδόλως προκύπτει πως υπεισήλθε η διακήρυξη. Άλλωστε, όπως και η αναθέτουσα εξηγεί, η απαίτηση για ιδιόκτητο ΚΛΣ αφορούσε τη διασφάλιση πλήρους ελέγχου της λειτουργίας του με δικά του μέσα και προσωπικό, χωρίς εμπλοκή άλλου φορέα, μη συνδεδεμένου με την αναθέτουσα, ο οποίος θα εκμισθώνει το ΚΛΣ, ήτοι ως όλο σύστημα στον ανάδοχο και ουδόλως προκύπτει ή καθίσταται κατανοητό από τον ανωτέρω όρο, ότι η απαίτηση αφορούσε τη διακρίβωση κατά τον Αστικό Κώδικα, κυριότητας επί κάθε επιμέρους υλικό ή άυλο πράγμα που συνδέεται ή ενσωματώνεται στο ΚΛΣ. Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε, η έννοια του ΚΛΣ είναι σαφής και αναφέρεται στο τεχνολογικό σύστημα που αποκρίνεται στους σκοπούς του ανωτέρω όρου, με αποτέλεσμα να αφορά τα τεχνολογικά εξαρτήματα και μέρη που συναρτώνται με το κέντρο αυτό, ως προς την κατά τη διακήρυξη σκοπούμενη λειτουργία του («το οποίο θα δύναται να παρακολουθεί ηλεκτρονικά τις θέσεις των φυλάκων και να έχει δυνατότητα ελέγχου της πραγματοποίησης των πεζών περιπολιών.») και άρα, δεν υπήρχε ασάφεια κατά τη διατύπωση του όρου περί απαίτησης ΚΛΣ, πολλώ δε μάλλον παρεμποδίζουσα και καθιστώντας ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του προσφεύγοντα και τυχόν άλλων ενδιαφερομένων προς συμμετοχή. Εξάλλου, το σύνολο των συναφών περί ασάφειας αιτιάσεων του προσφεύγοντα είναι αόριστοι, θεωρητικοί, υποθετικοί και πάντως, ουδόλως προκύπτει πως προβάλλονται επί προσωπικής του επικαλούμενης βλάβης, αφού δεν

προκύπτει ούτε επικαλείται πως τυχόν ο ίδιος μισθώνει ΚΛΣ ή μισθώνει μέρος των πραγμάτων υλικών ή άυλων, που συνθέτουν το ΚΛΣ. Τούτο, ενώ και εκ της φύσης των οικείων αιτιάσεων που πάντως αφορούν εκ του προσφεύγοντος προβαλλόμενες ερμηνείες, που δεν ευρίσκουν έρεισμα στη διατύπωση του όρου, ο προσφεύγων αν είχε σχετικές αμφιβολίες, δύνατο να ζητήσει διευκρινίσεις. Άρα, οι περί ασάφειας του όρου αιτιάσεις του 4^{ου} λόγου της προσφυγής, είναι απορριπτέες, τόσο ως αβάσιμες, όσο και ως προβαλλόμενες άνευ εννόμου συμφέροντος και άρα, απαραδέκτως. Όσον αφορά δε τους περαιτέρω ισχυρισμούς περί δυσαναλόγου της απαίτησης για ιδιόκτητο ΚΛΣ, καταρχάς κατά τον όρο 2.2.8.1 της διακήρυξης, οι διαγωνιζόμενοι ουδόλως εμποδίζονται να την καλύψουν, αφού συνιστά κριτήριο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, δια στηρίξεώς τρίτου, ο οποίος δύναται ούτως να παραχωρήσει το δικής του ιδιοκτησίας ΚΛΣ στον οικονομικό φορέα προς χρήση κατά την εκτέλεση της σύμβασης, αν αναδειχθεί ο τελευταίος ανάδοχος, με μόνη υποχρέωση τον έλεγχο απουσίας λόγων αποκλεισμού στο πρόσωπο του τρίτου (άλλως, θα πρέπει να αντικατασταθεί) και προφανώς, την εκ μέρους του ιδιοκτησία τέτοιου ΚΛΣ, αφού το ζητούμενο αφορά την παραχώρηση από ιδιοκτήτη προς τον διαγωνιζόμενο. Επομένως, ουδόλως συγκροτείται τυχόν αδυναμία συμμετοχής μη ιδιοκτήτη τέτοιου ΚΛΣ ούτε εμπόδιο στη συμμετοχή του, λόγω αδυναμίας τυχόν πλήρωσης του όρου δια ΚΛΣ που ανήκει σε άλλο οικονομικό φορέα, πλήρωση που είναι όλως επιτρεπτή κατά τα ανωτέρω. Ούτε ο προσφεύγων προβάλλει και στοιχειοθετεί τυχόν αδυναμία του να συνεργασθεί με τέτοιο ιδιοκτήτη ΚΛΣ και να επικληθεί τον ως άνω πόρο του, όπως και να του παραχωρήσει τέτοιο κέντρο, εφόσον αναδειχθεί ανάδοχος. Περαιτέρω, όπως και η αναθέτουσα παραδεκτώς αιτιολογεί με τις Απόψεις της, κατ' άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016 «Πρόκειται... για ένα έργο φύλαξης εγκαταστάσεων, μεγάλης αξίας ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού και ανθρώπων. Στο πλαίσιο αυτό ο όρος περί ιδιόκτητου κέντρου λήψης σημάτων είναι συμβατός με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες του έργου. Η Υπηρεσία μας θέλησε με τον όρο αυτό να εξασφαλίσει ότι ο ανάδοχος του έργου θα έχει πράγματι και ανά πάσα στιγμή την κατοχή και την διαχείριση του ΚΛΣ που απαιτείται αναγκαστικά για την εκτέλεση του έργου.

Η υπηρεσία μας προέκρινε ως αναγκαία την ιδιοκτησία του ΚΛΣ από την ανάδοχο προκειμένου ο ανάδοχος να έχει τον πλήρη έλεγχο της λειτουργίας του ανά πάσα στιγμή με δικά του μέσα και προσωπικό. Η ανάγκη αυτή προφανώς και δεν εξυπηρετείται από την μίσθωση ή την παροχή ΚΛΣ από τρίτο πρόσωπο, άγνωστο στην Υπηρεσία μας, το οποίο δεν ελέγχεται ανά πάσα στιγμή από τον ανάδοχο. Επιπλέον, η χρήση ΚΛΣ από τρίτο με την μορφή συνεργασίας με τον ανάδοχο (υπό οποιαδήποτε συμβατική σχέση) δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες του έργου με τον ίδιο τρόπο. Τυχόν αντισυμβατική ή πλημμελής παροχή υπηρεσιών του τρίτου που διαθέτει το ΚΛΣ στον ανάδοχο, θα μένει ανέλεγκτη από την Υπηρεσία μας αλλά ενδέχεται να στερήσει από την φύλαξη του νοσοκομείου μας την χρήση του ΚΛΣ που είναι άκρως απαραίτητο. Η Υπηρεσία μας με τον συγκεκριμένο όρο θέλησε το ΚΛΣ να βρίσκεται στην πλήρη εποπτεία και έλεγχο του αναδόχου ούτως, ώστε η λειτουργία να ελέγχεται άμεσα από αυτόν, να μην εξαρτάται από τρίτα πρόσωπα και περαιτέρω να μπορεί η Υπηρεσία μας να προβεί στις νόμιμες ενέργειες κατά του αναδόχου σε περίπτωση διαπίστωσης τυχόν μη λειτουργίας του. Αν το ΚΛΣ παρέχεται στον ανάδοχο από τρίτο πρόσωπο, τότε ο έλεγχος της λειτουργίας του διαφεύγει του δικού μας άμεσου ελέγχου και μπορεί να εκφύγει και του ελέγχου του αναδόχου σε περίπτωση «ανώμαλης» εξέλιξης της δικής τους συμβατικής σχέσης. Φρονούμε, επομένως, ότι είναι αναγκαία η χρήση ιδιόκτητου ΚΛΣ για την εκτέλεση του προκειμένου έργου.». Άρα, η καταρχήν απαίτηση εκ του αναδόχου ιδιοκτησίας τέτοιου ΚΛΣ, όπως και η χρησιμότητα του ΚΛΣ επί του προκειμένου έργου, ένεκα και της φύσης των υπηρεσιών της υπό ανάθεση σύμβασης που συνίσταται σε συντονισμό και παρακολούθηση περιπολιών και ελέγχων σε έκταση και ζώνες μεγάλης επιφανείας, αιτιολογείται επαρκώς. Τούτο, αφού εξάλλου, ευλόγως ζητείται η διασφάλιση ότι το ΚΛΣ, λόγω και της κρίσιμης σημασίας του για την εκτέλεση της σύμβασης θα τυγχάνει υπό βέβαιο πλήρη έλεγχο του αναδόχου καθ' ολη τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης, χωρίς τούτο να αναιρεί την εκ του οικονομικού φορέα δυνατότητα πλήρωσης της συναφούς απαίτησης, δια στηρίξεως σε ικανότητα τρίτου οικονομικού φορέα, που θα δεσμευθεί, ως προφανώς ο ίδιος ιδιοκτήτης, κατά

τον όρο 2.2.8.1 και κατά τον όρο 2.2.9.2.Β9, ότι θα του το παραχωρήσει για τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης (βλ. όρο 2.2.8.1 «Οι οικονομικοί φορείς μπορούν, όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (της παραγράφου 2.2.5) και τα σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (της παραγράφου 2.2.6), να στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων, ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών τους με αυτούς. Στην περίπτωση αυτή, αποδεικνύουν ότι θα έχουν στη διάθεσή τους τους αναγκαίους πόρους, με την προσκόμιση της σχετικής δέσμευσης των φορέων στην ικανότητα των οποίων στηρίζονται.» και όρο 2.2.9.2.Β9 «Β.9. Στην περίπτωση που οικονομικός φορέας επιθυμεί να στηριχθεί στις ικανότητες άλλων φορέων, σύμφωνα με την παράγραφο 2.2.8 για την απόδειξη ότι θα έχει στη διάθεσή του τους αναγκαίους πόρους, προσκομίζει, ιδίως, σχετική έγγραφη δέσμευση των φορέων αυτών για τον σκοπό αυτό. Ειδικότερα, προσκομίζεται έγγραφο (συμφωνητικό ή σε περίπτωση νομικού προσώπου απόφαση του αρμοδίου οργάνου διοίκησης αυτού ή σε περίπτωση φυσικού προσώπου υπεύθυνη δήλωση), δυνάμει του οποίου αμφότεροι, διαγωνιζόμενος οικονομικός φορέας και τρίτος φορέας, εγκρίνουν τη μεταξύ τους συνεργασία για την κατά περίπτωση παροχή προς τον διαγωνιζόμενο της χρηματοοικονομικής ή/και τεχνικής ή/και επαγγελματικής ικανότητας του φορέα, ώστε αυτή να είναι στη διάθεση του διαγωνιζόμενου για την εκτέλεση της Σύμβασης. Η σχετική αναφορά θα πρέπει να είναι λεπτομερής και να αναφέρει κατ' ελάχιστον τους συγκεκριμένους πόρους που θα είναι διαθέσιμοι για την εκτέλεση της σύμβασης και τον τρόπο δια του οποίου θα χρησιμοποιηθούν αυτοί για την εκτέλεση της σύμβασης. Ο τρίτος θα δεσμεύεται ρητά ότι θα διαθέσει στον διαγωνιζόμενο τους συγκεκριμένους πόρους κατά τη διάρκεια της σύμβασης και ο διαγωνιζόμενος ότι θα κάνει χρήση αυτών σε περίπτωση που του ανατεθεί η σύμβαση.»). Περαιτέρω, αβάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, ότι αποκλείεται η μίσθωση του ΚΛΣ από τον τρίτο παρέχοντα στήριξη, επειδή κατά τον όρο 2.2.8.2 αποκλείεται η ανάθεση με υπεργολαβία υπηρεσιών φύλαξης σε τρίτους και τούτο, διότι ο προσφεύγων συγχέει άσχετες μεταξύ τους συνθήκες, αφού ουδόλως εμποδίζεται να μισθώσει το ΚΛΣ ως συγκρότημα εξοπλισμού και

να το λειτουργεί και να εκτελεί την παρακολουθητική του λειτουργία με δικό του προσωπικό. Άλλωστε, ομοίως αβάσιμα προβάλλει ότι εμποδίζεται να χρησιμοποιήσει δικής του κατοχής ένεκα μισθωτικού δικαιώματος, ΚΛΣ, που μισθώνει από τον ιδιοκτήτη του, αφού όπως προαναφέρθηκε είτε αν ήδη μισθώνει είτε αν προτίθεται να μισθώσει το ΚΛΣ, αρκεί να δηλώσει στήριξη στον ήδη εκμισθωτή-ιδιοκτήτη, που θα δεσμευθεί ότι θα του το παραχωρήσει, ήτοι θα συνεχίζει να του το παραχωρεί για όλη τη διάρκεια της υπό ανάθεση σύμβασης, αν την αναλάβει ο προσφεύγων ή στον προτιθέμενο να του το μισθώσει αν αναδειχθεί ανάδοχος, ιδιοκτήτη-εκμισθωτή, που ομοίως θα δεσμευθεί ότι θα του το εκμισθώσει για τη διάρκεια της σύμβασης, αν αναδειχθεί ανάδοχος (εξάλλου, δεδομένου ότι η φύση νομικού δεσμού μεταξύ τρίτου και προσφέροντα είναι, κατά τον όρο 2.2.8.1, αδιάφορη για το παραδεκτό της στήριξης, η στήριξη όλως παραδεκτώς μπορεί να υλοποιείται δια μισθώσεως μετ' ανταλλάγματος). Τούτο, πέραν του ότι η δυνατότητα και πρόθεση μίσθωσης εκ του προσφεύγοντος προβάλλεται αορίστως ούτως ή άλλως. Συνεπεία όλων των ανωτέρω, οι αιτιάσεις του 3^{ου} λόγου της προσφυγής περί της απαίτησης για ιδιόκτητο ΚΛΣ, προβάλλονται και αβασίμως, αλλά και άνευ στοιχειοθετούμενης βλάβης, βλ. ανωτέρω και άρα, άνευ εννόμου συμφέροντος και απαραδέκτως. Κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, ο 3^{ος} και ο 4^{ος} λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέοι, ως προς το σύνολο των αιτιάσεών τους..

Όσον αφορά τον 5^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.7 όρισε ότι «Οι οικονομικοί φορείς για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης απαιτείται να συμμορφώνονται με τα παρακάτω διεθνή πρότυπα με πεδίο εφαρμογής την παροχή υπηρεσιών ασφαλείας: ... 7) πρότυπο συστήματος διαχείρισης Ενέργειας ISO 50001:2018». Το ISO 50001 είναι ένα διεθνές πρότυπο που συμβάλλει στη μείωση της κατανάλωσης, την ελαχιστοποίηση του αποτυπώματος άνθρακα και τη μείωση του κόστους, προωθώντας τη βιώσιμη χρήση της ενέργειας, που αφορά κάθε κλάδο δραστηριότητας και τον τρόπο με τον οποίο στο πλαίσιο της όποιας συναφούς δραστηριότητας, ο οικονομικός φορέας, οι οργανωσιακές του διαδικασίες, η δομή, το προσωπικό και ο τρόπος λειτουργίας του, βοηθούν στη βελτιστοποίηση της ενεργειακής κατανάλωσης.

Έπιπλέον, το παραπάνω πρότυπο σχετίζεται και με τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης και τη μέριμνα για αποφυγή άσκοπης ενεργειακής δαπάνης, σε σχέση με κάθε δραστηριότητα, που συνδέεται με εξυπηρέτηση εγκαταστάσεων και εν γένει χρήση εκ του προσωπικού του οικονομικού φορέα, εγκαταστάσεων που δαπανούν ενέργεια, όπως το νοσοκομείο της αναθέτουσας. Άλλωστε, προς τούτο το πρότυπο αυτό εκδίδεται με πεδίο εφαρμογής κάθε είδους τυχόν δραστηριότητα, μεταξύ άλλων και της φύλαξης εγκαταστάσεων, περίπτωση όπου το πιστοποιούμενο αντικείμενο αφορά την εκ του δραστηριοποιούμενου σε τέτοια φύλαξη, οικονομικού φορέα και του προσωπικού του εφαρμογή και ενσωμάτωση στην καθημερινή τους δραστηριοποίηση ενεργειών και πολιτικών μείωσης ενεργειακής δαπάνης στις εγκαταστάσεις και τα μέσα που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων τους και όπου ασκούν τα καθήκοντά τους, χωρίς ουδόλως να αμφισβητείται εκ του προσφεύγοντος, ότι είναι δυνατή η εφαρμογή των πρακτικών που περιλαμβάνει στον τομέα της φύλαξης και ότι είναι δυνατή η έκδοση της πιστοποίησής του με πεδίο εφαρμογής τέτοιες υπηρεσίες, και άρα, το πρότυπο ουδόλως είναι τυχόν εκ φύσεως άσχετο με τις υπηρεσίες φύλαξης εγκαταστάσεων. Σύμφωνα δε με το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης, ο ανάδοχος θα αναλάβει με πολυπληθές προσωπικό του να επανδρώσει επί μακρόχρονου διαστήματος και σε καθημερινή και μόνιμη βάση, πλήθος από θέσεις εντός των εγκαταστάσεων και των καθημερινών δραστηριοτήτων της αναθέτουσας, επανδρώνοντας πόστα φύλαξης, θέσεις στα γκαράζ, επιβλέποντας και εκτελώντας τη λειτουργία κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης, προβαίνοντας σε περιπολίες και κινήσεις εντός των εγκαταστάσεων της αναθέτουσας. Επομένως, η εκ μέρους του και του προσωπικού του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του στις εγκαταστάσεις της αναθέτουσας, σε χώρους που θα επανδρώνονται από προσωπικό του αναδόχου, γνώση περί ενεργειακής συντήρησης και λειτουργίας και εκτέλεσης δραστηριοτήτων με βάση κανόνες συντηρητικής ενεργειακής κατανάλωσης προδήλως ευνοεί και την εκ των εγκαταστάσεων της αναθέτουσας μειωμένη ενεργειακή κατανάλωση. Επομένως, ο προσφεύγων ερείδει τους ισχυρισμούς του επί εσφαλμένης βάσης, υπολαμβάνοντας και προβάλλοντας ότι το πρότυπο

αυτό περιορίζεται αποκλειστικά σε οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται σε τυχόν ιδιαιτέρως και χαρακτηριστικά ενεργοβόρα αντικείμενα ή σε κατασκευαστικές εργασίες και χειρισμό ενεργοβόρων μηχανημάτων και προκύπτει πως, ουδόλως ο όρος αυτός είναι ασυσχέτιστος, ως προς ευλόγως επιδιωκόμενους σκοπούς της αναθέτουσας και ως προς τη διαρκή παρουσία πολυπληθούς προσωπικού του αναδόχου επί μόνιμου βάσεως και για μακρόχρονο διάστημα στις εγκαταστάσεις της αναθέτουσας. Συναφώς δε και η αναθέτουσα προβάλλει δια των Απόψεων της, ότι «... αξιώνει από τους συνεργαζόμενους με αυτήν οικονομικούς φορείς να διαθέτουν την ίδια ενεργειακή ευαισθησία και συνεπώς η ύπαρξη της σχετικής πιστοποίησης είναι αδήριτη ανάγκη για την Υπηρεσία μας. Στο πλαίσιο, άλλωστε, των παρεχόμενων υπηρεσιών φύλαξης θα πρέπει ο συνεργαζόμενος οικονομικός φορέας να καταβάλλει κάθε προσπάθεια έχοντας προς τούτο την σχετική πιστοποίηση ISO προκειμένου να διαχειρίζεται ορθώς τους ενεργειακούς πόρους αφήνοντας το μικρότερο δυνατό ενεργειακό αποτύπωμα κατά την παροχή των υπηρεσιών του. Η διαχείριση της ενέργειας είναι, συνεπώς, στις μέρες μας στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την λειτουργία του νοσοκομείου μας αλλά και με τις παρεχόμενες προς το νοσοκομείο υπηρεσίες φύλαξης και νόμιμα αξιώνεται η σχετική πιστοποίηση από την διακήρυξη. Σημειώνεται με ιδιαίτερη έμφαση ότι η παροχή υπηρεσιών φύλαξης αποτελεί παροχή υπηρεσίας 24ωρης βάσης που απαιτεί την παρουσία εργαζομένων τόσο στους χώρους του νοσοκομείου μας όσο και την συνεχή λειτουργία του οικονομικού φορέα στις εγκαταστάσεις του (μέσω του ΚΛΣ κτλ...). Αυτό συνεπάγεται αναγκαία μία ενεργοβόρα παροχή υπηρεσιών. Ως εκ τούτου είναι ιδιαίτερα κρίσιμο ο παρέχων τις σχετικές υπηρεσίες οικονομικός φορέας να διαθέτει πιστοποίηση για την απτή απόδειξη της προσπάθειάς του να μειώσει τις ενεργειακές απαιτήσεις κατά την παροχή των υπηρεσιών του σεβόμενος ούτως και την προστασία του περιβάλλοντος αλλά και μειώνοντας το κόστος που προκαλεί η υψηλή κατανάλωση ενέργειας. Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι η απομείωση του κόστους από την εξοικονόμηση της ενέργειας κατά την λειτουργία του οικονομικού φορέα συνιστά ταυτόχρονα και απόδειξη της

βιωσιμότητας της σύμβασης και αποτροπή τυχόν απρόβλεπτης οικονομικής αδυναμίας του να ανταποκριθεί στις παρεχόμενες υπηρεσίες. Ειδικότερα, η προσπάθεια του οικονομικού φορέα να απομειώσει την αναλισκόμενη ενέργεια κατά την παροχή υπηρεσιών σε μία εποχή που το κόστος ενέργειας έχει απρόβλεπτες ανατιμήσεις συνεπάγεται αφενός την μείωση του διοικητικού κόστους των υπηρεσιών αλλά την «προβλεψιμότητα» του οικονομικού προϋπολογισμού του κατά την παροχή των υπηρεσιών του. Τυχόν ασύδοτη κατανάλωση ενέργειας στην παρούσα οικονομική συγκυρία μπορεί να επιφέρει τον οικονομικό εκτροχιασμό του οικονομικού φορέα και την αδυναμία του να παρέχει τις σχετικές υπηρεσίες κατά την διάρκεια του έργου. Με άλλα λόγια, η προσπάθεια απομείωσης της ενέργειας εξασφαλίζει την οικονομική βιωσιμότητα του έργου από την μεριά του οικονομικού φορέα.», τεκμηριώνοντας τη σύνδεση των επιχειρησιακών διαδικασιών του αναδόχου που σχετίζονται με το ως άνω πρότυπο, με το έργο, υπηρεσίες, εργασίες και δραστηριότητες στις οποίες θα εμπλακεί και θα εκτελέσει στο πλαίσιο της νυν σύμβασης, αποδεικνύοντας τη συσχέτιση του ως άνω όρου με τις εύλογες ανάγκες εκτέλεσης της σύμβασης και το δικαιολογημένο ούτως, της απαίτησης. Αυτό, ενώ ουδόλως προβάλλεται, αποδεικνύεται και προκύπτει ότι το πρότυπο αυτό είναι σπάνιο ή δυσχερές ως προς την έκδοσή του εντός του συνήθους διαστήματος ολίγων εβδομάδων που χρειάζονται για τους φορείς πιστοποίησης ή ότι η έκδοσή του προϋποθέτει κάποιες υπέρμετρες οργανωσιακές ή τεχνικές ή οικονομικές απαιτήσεις και ούτως τυχόν περιορίζει σοβαρά τη δυνατότητα συμμετοχής, πέραν του ότι, ούτως ή άλλως, ουδόλως εν τέλει προκύπτει η μη αντικειμενική σύνδεση και δικαιολόγησή του, βάσει της υπό ανάθεση σύμβασης και των ευλόγως δι' αυτής και στο πλαίσιο εκτέλεσής της, επιδιωκόμενων θεμιτών, στόχων και σκοπών δημοσίου συμφέροντος. Συνεπώς, ο 5^{ος} λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος.

Όσον αφορά τον 6^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.3.1 της διακήρυξης όρισε 4 βαθμολογούμενα κριτήρια «Α. ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ 65% Α.1 Μέθοδος Υλοποίησης του έργου 35% Α.2 Διασφάλιση Ποιότητας κατά την Υλοποίηση της Σύμβασης 30% Β. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΜΑΔΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 35% B.1 Διαδικασίες Διοίκησης κατά την εκτέλεση της Σύμβασης 20% B.2 Σχέδιο αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών 15% ΣΥΝΟΛΟ 100%», περιγράφοντας τα ως εξής «Στοιχεία απόδειξης των κριτηρίων αξιολόγησης A.1 Μέθοδος Υλοποίησης του Έργου Στο εν λόγω κριτήριο βαθμολογείται ο βαθμός κατανόησης και αντίληψης από κάθε υποψήφιο ανάδοχο σχετικά με την υλοποίηση του εν λόγω έργου. Οι υποψήφιοι ανάδοχοι οφείλουν να αναλύσουν τον τρόπο με τον οποίο προτίθενται να υλοποιήσουν την σύμβαση αφού έχουν λάβει υπόψιν τους τις ιδιαιτερότητες του έργου. Επιπλέον οι υποψήφιοι ανάδοχοι θα πρέπει να αναλύσουν με τρόπο σαφή τις επιλογές τους οι οποίες θα πρέπει να βασίζονται στην κατάλληλη τεκμηρίωση των μεθόδων και των διαδικασιών που θα ακολουθήσουν. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί, στην διάγνωση και κατανόηση των απαιτήσεων που προκύπτουν από την υλοποίηση της σύμβασης, στην κατάδειξη των προβλημάτων και των δυσκολιών αλλά και στην διαμόρφωση κατάλληλων προτάσεων για την επίλυση τους και τέλος στην ορθολογική ανάλυση του αντικειμένου σε ενότητες και στάδια υλοποίησης των εργασιών. A.2 Διασφάλιση Ποιότητας κατά την Υλοποίηση της Σύμβασης Στο εν λόγω κριτήριο βαθμολογείται η παρουσίαση των διαδικασιών, οδηγιών, σχεδίασης που αφορούν τη διασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών κατά την εκτέλεση της εν λόγω σύμβασης. Επιπλέον οι υποψήφιοι ανάδοχοι θα πρέπει να παρουσιάσουν τις διαδικασίες που πρόκειται να ακολουθήσουν σχετικά με την ασφάλεια και υγιεινή των εργαζομένων, την προστασία του περιβάλλοντος, την προστασία των δεδομένων, την εκπαίδευση. Τα στοιχεία και οι διαδικασίες που θα παρατεθούν οφείλουν να είναι συμβατά με τα διεθνή συστήματα προτύπων. B.1 Διαδικασίες Διοίκησης κατά την εκτέλεση της Σύμβασης Στο εν λόγω κριτήριο οι υποψήφιοι ανάδοχοι οφείλουν να παραθέσουν στοιχεία σχετικά με, το οργανόγραμμά τους, την ανάθεση και κατανομή αρμοδιοτήτων της ομάδας εκτέλεσης εντός του παρόντος έργου και το μοντέλο που προτίθενται να εφαρμόσουν σχετικά με την οργάνωση της παροχής του συμβατικού αντικειμένου. Ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί στην ανάλυση του

τρόπου επικοινωνίας με λ την Αναθέτουσα Αρχή) κατά την υλοποίηση της σύμβασης. Β.2 Σχέδιο Αντιμετώπισης Εκτάκτων Αναγκών Στο εν λόγω κριτήριο οι υποψήφιοι ανάδοχοι οφείλουν να αναλύσουν και να παρουσιάσουν με σαφή τρόπο όλες τις καταστάσεις έκτακτων αναγκών που δύναται να προκύψουν κατά την εκτέλεση της σύμβασης και να αναλύσουν – προτείνουν τις διαδικασίες και ενέργειες που θα πρέπει να εφαρμοστούν για την αντιμετώπιση τους.». Άρα, σε αντίθεση με τις αιτιάσεις του προσφεύγοντα, έκαστο κριτήριο αναλύεται ως προς το αντικείμενο στοιχειοθέτησης δια της προσφοράς, ως και βαθμολόγησής του, με περιγραφή των επιμέρους παραμέτρων και στοιχείων που θα ληφθούν καθ' έκαστο υπόψη. Ούτε, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, το ορισμένο των κριτηρίων προϋπέθετε επί καθενός επιμέρους σημείου της περιγραφής εκάστου, να ορίζεται αυτοτελής βαθμός βαρύτητας εντός του κριτηρίου και αυτοτελής για καθένα εκ των στοιχείων προσδιορισμός επιμέρους περαιτέρω και επιπλέον στοιχείων και παραμέτρων βαθμολόγησης, καθώς προκύπτει πως η επί εκάστου κριτηρίου βαθμολόγηση θα λάβει χώρα δια συνθέσεως και λήψης υπόψη συνολικά εκ του οργάνου αξιολόγησης, του συνόλου των στοιχείων περιγραφής εκάστου εξ αυτών και με βάση την ποιοτική κρίση του οργάνου αξιολόγησης ως προς τη συσχέτιση εκάστης προσφοράς σε σχέση με το περιγραφόμενο κατά τη διακήρυξη, αντικείμενο εκάστου κριτηρίου. Η δε περιγραφή εκάστου κριτηρίου είναι αναλυτική και σαφής, προσδιορίζει και περιορίζει το αντικείμενο αξιολόγησης επί του καθενός σε συγκεκριμένο πλαίσιο, στοιχεία και ζητούμενα και ούτως, επαρκώς περιορίζει και θέτει σαφή όρια στην ούτως ή άλλως καταρχήν παραδεκτή βαθμολογική ευχέρεια του οργάνου αξιολόγησης επί της ποιοτικής, κατά τη φύση των κριτηρίων, βαθμολογικής κρίσης του επί εκάστου εξ αυτών. Επομένως, οι συναφείς αιτιάσεις του 6^{ου} λόγου της προσφυγής, είναι απορριπτέες. Περαιτέρω, κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης ορίστηκε ότι «Οι προσφέροντες, πρέπει να υπολογίσουν, το εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους με ποσό ύψους τουλάχιστον 3% επί του προκηρυσσόμενου προϋπολογισμού της παρούσας χωρίς Φ.Π.Α., το κόστος αναλωσίμων με ποσό ύψους τουλάχιστον 1% επί του προκηρυσσόμενου προϋπολογισμού της παρούσας χωρίς Φ.Π.Α. και το

εργολαβικό κέρδος με ποσό τουλάχιστον 2% επί της οικονομικής τους προσφοράς χωρίς Φ.Π.Α.» και ούτως, η αναθέτουσα έθεσε ελάχιστα όρια για τα ως άνω 3 κονδύλια σύνθεσης κόστους προσφοράς, ήτοι διοικητικού κόστους, αναλωσίμων και κέρδους, προς τον σκοπό εξαρχής διασφάλισης τήρησης κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 υποχρεώσεων των προσφερόντων, ως προς τη διασφάλιση του εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, που έμμεσα θα θιγόταν από υπολογισμό σε μη εύλογο επίπεδο των ανωτέρω κονδυλίων. Περαιτέρω, δια του ως άνω όρου, προς διευκόλυνση και διασφάλιση των προσφερόντων, αλλά και διευκόλυνση της διαδικασίας και την αποφυγή κατά την αξιολόγηση αμφισβητήσεων, η αναθέτουσα παραδεκτως καταρχήν όρισε συγκεκριμένα ποσοστά ως τα νοούμενα ως «εύλογα», χωρίς άλλωστε, ο προσφεύγων να επικαλείται και να αποδεικνύει τυχόν υπέρμετρο επίπεδο αυτών ή τυχόν βλάβη του, γιατί δύνατο να συγκροτήσει χαμηλότερα τέτοια ποσοστά, χωρίς να θιχθεί το μη ζημιογόνο της προσφοράς του και η τήρηση των εργατικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του. Περαιτέρω, το γεγονός πως θεσπίσθηκαν τα ανωτέρω, ενώ η οικονομική προσφορά κατά τον όρο 2.3.2 συνεκτιμάται ως αριθμητής του λόγου Λ (με παρονομαστή τη βαθμολογία τεχνικής προσφοράς) για τη βαθμολόγηση και κατάταξη προσφορών, δεν αναιρεί το κριτήριο ανάθεσης ούτε βλάπτει τον ανταγωνισμό, αφενός διότι ούτως ή άλλως και σε αντίθεση με όσα προβάλλει ο προσφεύγων, το εργατικό-ασφαλιστικό κόστος που μαζί με τα ανωτέρω κονδύλια συνθέτει την οικονομική προσφορά δεν συνιστά ένα εξαρχής γνωστό, πάγιο και ίδιο για κάθε συμμετέχοντα ποσό ούτε υφίσταται ένα μόνο ορθό εξαρχής τέτοιο ποσό, αλλά προκύπτει με βάση ακριβώς . Αφετέρου, τα παραπάνω ορισθέντα του όρου 2.4.4 ορίζουν ελάχιστο, προκειμένου να θεωρηθεί ως εύλογο, ποσοστό διοικητικού κόστους, αναλωσίμων και κέρδους, χωρίς να αποκλείεται η λήψη υπόψη στην προσφορά μεγαλύτερου ποσοστού. Τούτο, ενώ άλλωστε, ο όρος 2.4.4 δεν όρισε ότι αρκεί απλώς ένας άνευ ετέρου υπολογισμός των ανωτέρω ποσοστών, αλλά ζήτησε «Οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται με την υποβολή της προσφοράς τους να αναλύσουν με στοιχεία τεκμηρίωσης τον υπολογισμό του διοικητικού κόστους και του κόστους εξοπλισμού σύμφωνα με τις απαιτήσεις της διακήρυξης.».

Ούτως, ούτε αποκλείεται ή περιορίζεται η δυνατότητα προσφοράς με μεγαλύτερα τα ως άνω κονδύλια από το παραπάνω ελάχιστο για έκαστο όριο ούτε αποσυσχετίζονται τα κονδύλια περί διοικητικού κόστους και εξοπλισμού, από το αληθές τους μέγεθος και μετατρέπονται σε θεωρητικά ποσοστά, αφού ακριβώς θα πρέπει οι προσφέροντες να τεκμηριώσουν τα οικεία ποσά επί των προσφορών τους. Περαιτέρω, δεδομένου ότι το εύλογο των ποσοστών των ως άνω κονδυλίων απαιτείται ευθέως και εξαρχής εκ του νόμου και οι προσφέροντες δεν δύνανται, ασχέτως του κριτηρίου ανάθεσης, να τα προσδιορίσουν σε όποιο ποσοστό οι ίδιοι επιθυμούν, προς βελτίωση των πιθανοτήτων κατάταξης της προσφοράς τους σε ευνοϊκή θέση, αλλά οφείλουν να προσδιορίζουν αυτά σε «εύλογο» ποσοστό, ο περιορισμός επί του ποσού της οικονομικής προσφοράς θα υφίστατο ούτως ή άλλως και μάλιστα, ανεξαρτήτως αν το κριτήριο ανάθεσης αναφερόταν αποκλειστικά στην τιμή (αφού και πάλι, η τιμή προσφοράς θα προσδιοριζόταν με βάση τον περιορισμό των ως άνω ευλόγων ποσοστών). Επομένως, ο περιορισμός υφίσταται ήδη εκ του νόμου και επιπλέον, είναι και ούτως ή άλλως, άσχετος, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, με το νυν κριτήριο ανάθεσης, αφού σε κάθε περίπτωση θα λαμβανόταν υπόψη η τιμή προσφοράς. Άρα, το μόνο αντικείμενο των ανωτέρω ορισθέντων είναι ο εξαρχής προσδιορισμός ενός ελαχίστου ποσοστού δυνάμενου να κριθεί ως εύλογο, όπως ο νόμος απαιτεί και υπό την πρόσθετη προϋπόθεση πάντως, στοιχειοθέτησης του διοικητικού κόστους και του κόστους εξοπλισμού, με βάση τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Εξάλλου, ο προσφεύγων δεν προβάλλει κατ' ορισμένο τρόπο ούτε αποδεικνύει ότι τυχόν σκοπούσε να υποβάλει ποσοστά με χαμηλότερα τέτοια ποσοστά, που όμως στη δική του περίπτωση θα δύναντο να κριθούν ως εύλογα και ούτως, δια του ανωτέρω όρου βλάπτεται, διότι δεν δύναται να αξιοποιήσει αυτή τη μη επικαλούμενη και μη στοιχειοθετούμενη δυνατότητά του και άρα, δεν προκύπτει και δεν στοιχειοθετεί βλάβη εκ του προσδιορισμού των ανωτέρω ελαχίστων ποσοστών. Συνεπώς, οι οικείες αιτιάσεις του προσφεύγοντος προβάλλονται τόσο αβασίμως, όσο και απαραδέκτως, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος.

Άρα, ο 6^{ος} λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος, ως προς το σύνολο των ισχυρισμών του.

Όσον αφορά τον 7^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης όρισε ότι «Για την σύνταξη των οικονομικών προσφορών και την σύγκριση τους οι υποψήφιοι θα πρέπει να λάβουν υπόψη για κάθε έτος 254 ημέρες εργάσιμες, 52 ημέρες Σαββάτου, 52 ημέρες Κυριακής και 7 ημέρες αργίας.». Ο όρος 6.2.1 της διακήρυξης προέβλεψε ότι «6.2.1. Η διάρκεια της Σύμβασης ορίζεται σε ένα (1) έτος. Το εν λόγω χρονικό διάστημα αρχίζει από την ημερομηνία υπογραφής του συμφωνητικού ή από την ημερομηνία που ορίζεται σε αυτό και λήγει σε δήλη ημερομηνία ή προθεσμία. Το Νοσοκομείο διατηρεί το δικαίωμα μονομερούς παράτασης της σύμβασης που θα συναφθεί για ένα (1) έτος με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.». Επομένως, αφού είναι εισέτι άγνωστος και αδύνατον να προβλεφθεί με ακρίβεια, ο χρόνος υπογραφής της σύμβασης, δεν τέθηκε συγκεκριμένη έναρξη-λήξη της σύμβασης, ώστε να υφίσταται συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο εκτέλεσης της σύμβασης, για τον κατ' αυτή και με βάση τον εξ αυτής προσδιορισμό εργασίμων ημερών, αργιών και σύμπτωσης αργιών με Σάββατα και Κυριακές, προσδιορισμό των εργοδοτικών υποχρεώσεων, προς συμπλήρωση των κατά τον όρο 2.4.4 πινάκων οικονομικής προσφοράς και προσδιορισμό εργατικού και ασφαλιστικού κόστους σύμφωνα με αυτές τις υποχρεώσεις. Η δε αναθέτουσα προς διευκόλυνση των διαγωνιζομένων και για την επίτευξη ενιαίου μέτρου κρίσης, έθεσε συγκεκριμένες παραμέτρους υπολογισμού του κόστους αυτού, χωρίς όμως οι παραπάνω ημέρες να αντιστοιχούν σε συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος ή συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, σαφούς έναρξης και λήξης. Άλλωστε, ελλείψει τέτοιου εκ της διακήρυξης προσδιορισμού παραμέτρων υπολογισμού κόστους, ενδεχομένως ο κάθε προσφέρων να υπολόγιζε το εργατικό-ασφαλιστικό κόστος με βάση άλλο χρονικό πλαίσιο και άλλη έναρξη, με συνέπεια κάθε προσφορά να βασίζεται σε άλλα δεδομένα ημερών, να προκύπτει έρεισμα αμφισβητήσεων και αντιδικιών και να μην υφίσταται κοινή και ενιαία βάση, ώστε με διαφάνεια και ελεγχσιμότητα να αξιολογηθεί η συμμόρφωση των διαγωνιζομένων με τις εργοδοτικές υποχρεώσεις τους, περαιτέρω και περιπλέοντας το έργο του

οργάνου αξιολόγησης. Εν προκειμένω, η αναθέτουσα έλαβε υπόψη ένα μέσο έτος 365 ημερών, ορίζοντας, ότι για τον υπολογισμό της οικονομικής προσφοράς θα ληφθούν υπόψη 254 εργάσιμες, 52 Σάββατα και 52 Κυριακές και 7 αργίες που δεν συμπίπτουν με Κυριακή. Τα παραπάνω βέβαια, σαφώς κατά τα ανωτέρω, σκοπούσαν αποκλειστικά στη συγκρισιμότητα των προσφορών και όχι προκειμένου να προδιαγράψουν το ακριβές εν τέλει κατά την εκτέλεση κόστος αποδοχών και ασφάλισης, πράγμα ούτως ή άλλως αδύνατο, αφού το ακριβές εν τέλει κόστος εξαρτάται αφενός από τον ακριβή χρόνο έναρξης και λήξης της σύμβασης (εκ του οποίου εξαρτάται η σύνθεση ημερών, δεδομένου του ορισμού της διάρκειας σε 1 έτος, το οποίο δύναται να εκκινήσει και να λήξει οποτεδήποτε, καθώς ο ακριβής χρόνος υπογραφής της σύμβασης είναι άγνωστος κατά το νυν σημείο), αφετέρου από πλήθος παραμέτρων, συνθηκών και συμβάντων που ενδεχομένως προκύψουν κατά την εκτέλεση, επηρεάζοντας τις αποδοχές, τα δώρα και τα επιδόματα αδείας (παραιτήσεις ή απολύσεις προσωπικού, ανάγκη πρόσληψης νέου προσωπικού ή απασχόλησης στη σύμβαση άλλων ήδη απασχολουμένων, αγνώστου χρόνου ήδη απασχόλησης στον ανάδοχο, αναρρωτικές άδειες κλπ). Επομένως, η αιτίαση του προσφεύγοντος, ότι η ανωτέρω ορισθείσα αποκλειστικά για τον υπολογισμό των προσφορών στο νυν στάδιο της διακήρυξης οδηγεί σε προσφορά ζημιογόνο ή παραβαίνουσα το εργατικό-ασφαλιστικό κόστος, διότι οι αργίες κατά ημερολογιακό έτος είναι 9, δεν λαμβάνει υπόψη ότι οι αργίες της 1/1, της 6/1, της 25/3, της 15/8, της 25/12 και της 26/12, ήτοι οι 6 εκ των 9 κατά νόμο οριζομένων, δύνανται κατά νόμο και κατά μαθηματική ισχυρή πιθανότητα (αφού η κάθε αργία έχει πιθανότητα 1/7 να συμπίπτει με ημέρα Κυριακή) να συμπίπτουν με Κυριακή και άρα, ουδόλως προκύπτει μετά βεβαιότητας άθροισμα Κυριακών και αργιών $52+9= 61$ ημέρες κατ' έτος, καθώς τέτοια αιτίαση δεν λαμβάνει υπόψη τυχόν διπλό υπολογισμό της ίδιας μη εργάσιμης ημέρας, αν πρόκειται για αργία που συμπίπτει με Κυριακή. Επιπλέον, δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, η παραπάνω σύνθεση ημερών τέθηκε ως ένα θεωρητικό μέγεθος-σύνθεση ημερών, χωρίς να προδιαγράφει ή να αφορά συγκεκριμένο διάστημα χρόνου (με το οποίο τυχόν δεν ταυτίζεται η

σύνθεση ημερών) που θα διανυθεί εντός της σύμβασης και δεν ταυτίζεται με τον αληθή χρόνο εκτέλεσης και άρα, τις αληθείς ημέρες και σύνθεση αυτών, κατά τις οποίες θα εκτελεσθεί η σύμβαση, εξ αντικειμένου είναι αδύνατον να άγει σε παράνομη υποκοστολόγηση εργατικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων κατά την εκτέλεση και παρανομία της προσφοράς, οι δε ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ερείδονται κατά τα παραπάνω επί εσφαλμένου ερείσματος. Άρα, ο 7^{ος} λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος.

Όσον αφορά τον 8^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5 της διακήρυξης, στο σημ. α' αυτού απαιτεί οι οικονομικοί φορείς «1) απαιτείται από τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς, για τις τρεις (3) προηγούμενες του τρέχοντος έτους οικονομικές χρήσεις (2019, 2020,2021): α) να διαθέτουν μέσο γενικό ετήσιο κύκλο εργασιών τουλάχιστον 100% μεγαλύτερο του προϋπολογισμού της παρούσας σύμβασης συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ», ομοίως δε επαναλαμβάνεται και στη σελ. 56 της διακήρυξης. Ο προσφεύγων πάντως, κατά τα δημοσιευμένα στο ΓΕΜΗ στοιχεία της επιχείρησής του, όπου περιλαμβάνονται και οι δημοσιευμένοι ισολογισμοί ετών 2019, 2020 και 2021, εμφανίζει κύκλους εργασιών για το 2021 3.474.104,22 ευρώ, για το 2020 3.012.486,30 ευρώ και για το 2019 2.060.103,76 ευρώ και άρα, συνολικά 8.546.694,28 ευρώ και επομένως, κατά μέσο όρο $(8.546.694,28/3=)$ 2.848.898,09 ευρώ. Επομένως, ο προσφεύγων που ασκεί την προσφυγή μόνος του, χωρίς ουδεμία αναφορά σε πρόθεση σύστασης ένωσης με άλλον οικονομικό φορέα ή στήριξης σε οιονδήποτε συγκεκριμένο τρίτο, εν τέλει δεν καλύπτει ούτως ή άλλως το ως άνω κριτήριο επιλογής, είτε ο ζητούμενος μέσος κύκλος εργασιών 100% άνω του νυν προϋπολογισμού, αφορά τον προϋπολογισμό συμπεριλαμβανομένου ή μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ. Δηλαδή, δεδομένης της νυν εκτιμώμενης αξίας 1.778.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ, το 200% αυτής, ανέρχεται σε 3.556.000 ευρώ, ήτοι σε ποσό προδήλως μεγαλύτερο του μέσου όρου κύκλου εργασιών του προσφεύγοντα. Άρα, ακόμη και αν η ως άνω απαίτηση δεν αφορούσε τη μετά ΦΠΑ εκτιμώμενη αξία, αλλά την άνευ ΦΠΑ εκτιμώμενη αξία και επομένως, ακόμη και αν γινόταν δεκτός ο 8^{ος} λόγος του και ακυρωνόταν η ως άνω απαίτηση ως προς το προσβαλλόμενο

σκέλος της, που αφορά ειδικώς τη μνεία «συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ» επί της εκτιμώμενης αξίας που αποτελεί τη βάση για το κριτήριο επιλογής, ο προσφεύγων ούτως ή άλλως δεν θα πληρούσε τον ανωτέρω όρο. Άλλωστε, ουδόλως ο προσφεύγων προβάλλει ισχυρισμούς κατά της απαίτησης καταρχήν κύκλου εργασιών τουλάχιστον ίσου με το 200% της εκτιμώμενης αξίας της υπό ανάθεση σύμβασης (δηλαδή κύκλου εργασιών 100% μεγαλύτερου από την αξία αυτή, ήτοι 200% επί της αξίας αυτής), όπως επιτρεπτά εξάλλου προβλέφθηκε, άνευ χρείας ειδικής αιτιολόγησης κατά το άρ. 75 παρ. 3 Ν. 4412/2016. Παρά μόνο βάλλει αποκλειστικά για τη συνάρτηση της απαίτησης αυτής με τη μετά ΦΠΑ εκτιμώμενη αξία, ήτοι καθ' ο μέρος υπερβαίνει τις 3.556.000 ευρώ και καταλήγει σε 4.409.440 ευρώ.(βλ. σελ. 44 προσφυγής «η οικεία απαίτηση περί πραγματοποίηση κύκλου εργασιών, δεν μπορεί εν προκειμένω να υπερβαίνει την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης ANEY ΦΠΑ, δηλαδή το ποσό των 3.556.000 € (=1.778.000 € X2). Πλην, όμως, εν προκειμένω η Διακήρυξη απαιτεί από τους συμμετέχοντες πραγματοποίηση μέσου ειδικού κύκλου εργασιών ίσου με το διπλάσιο της εκτιμώμενης αξίας της Σύμβασης περιλαμβανομένου ΦΠΑ, δηλαδή ποσού ίσου με 4.409.400 € (=2.204.720 X2). Δηλαδή απαιτεί γενικό κύκλο εργασιών που υπερβαίνει το διπλάσιο του προϋπολογισμού της σύμβασης άνευ ΦΠΑ»), πλην όμως, ο προσφεύγων δεν καλύπτει ούτε την απαίτηση των 3.556.000 ευρώ, ενώ δεν προβάλλει τυχόν πρόθεση σχηματισμού συγκεκριμένης ένωσης ή λήψης συγκεκριμένης στήριξης εκ τρίτου, μέσω των οποίων θα κάλυπτε τη μη εξ αυτού καλυπτόμενη απαίτηση των 3.556.000 ευρώ, αλλά δεν αρκεί και για την κάλυψη των 4.409.400 ευρώ. Άρα, ο προσφεύγων δεν βλάπεται από το υπερβάλλον μέρος μεταξύ 4.409.400 και 3.556.000 ευρώ και κατ' αποτέλεσμα άνευ εννόμου συμφέροντος και απαραδέκτως προβάλλει τις οικείες αιτιάσεις του. Τούτο, πέραν του ότι η αναθέτουσα στις δημοσιευμένες προς κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή Απόψεις της, δηλώνει ότι θα τροποποιήσει τον όρο, ώστε η αξία βάσης για το ως άνω κριτήριο επιλογής, να είναι η εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ, ζήτημα που πάντως δεν αναιρεί ότι η ΕΑΔΗΣΥ είναι αρμόδια αποκλειστικά για την εξέταση των ισχυρισμών της προσφυγής κατ' άρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και άρα, δεν

δύναται να προβεί σε έλεγχο νομιμότητας πέραν των παραδεκτών, ήτοι μεταξύ άλλων, μετ' εννόμου συμφέροντος εκ του προσφεύγοντος, προβαλλομένων με την προσφυγή. Άρα, ο 8^{ος} λόγος της προσφυγής είναι, σε κάθε περίπτωση, απορριπτός.

4. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

5. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και εκδόθηκε στις 15-7-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ